

Plataforma per la Llengua llança la campanya #10AnysIncomplintLaLlei per denunciar que la Generalitat incompleix les seves lleis de cinema i de consum

written by Redacció Unilateral | 22 de juliol de 2020

La Plataforma per la Llengua denuncia de manera pública que la Generalitat de Catalunya no aplica ni fa complir, tal com estableix la llei, els articles de caràcter lingüístic de la Llei del Codi de consum i de la Llei del cinema aprovades pel Parlament de Catalunya ja fa 10 anys. En concret, els articles en matèria lingüística han esdevingut lletra morta pels successius governs que hi ha hagut durant aquest període: no han fet cas ni de les mateixes lleis, ni de les sentències del Tribunal Constitucional espanyol ni de les mocions aprovades pel Parlament de Catalunya, que l'instaven a aplicar-les. La plataforma anima als catalans a fer *Trending Topic* a Twitter el hashtag [#10AnysIncomplintLaLlei](#) aquest dijous a les 12 del migdia.

El Codi de consum

Fa 10 anys, el 20 de juliol del 2010, el Parlament de Catalunya va aprovar la Llei 22/2010, de 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya, que va entrar en vigor [el 23 de juliol](#). L'article 128-1 recull els drets lingüístics de les persones consumidores, el 211-5, els requisits lingüístics que han de complir les empreses i, més endavant, el règim d'infraccions i sancions corresponent. Entre les novetats més rellevants hi havia que per primer cop les dades obligatòries

d'etiquetatge, instruccions, embalatges i manuals dels productes distribuïts a Catalunya han de ser com a mínim en català, així com les factures i els pressupostos, i en el mateix format que la resta de llengües que hi apareixen.

Fins al 2010, la comunitat lingüística catalana era l'única de les europees amb dimensions similars que no tenia una obligació semblant. La realitat és que, passada una dècada, aquesta normativa no s'està complint, fins i tot després que el Tribunal Constitucional espanyol l'hagi avalat en dues sentències i el Parlament n'hagi requerit el compliment en quatre mocions, totes elles ignorades.

Arran d'això, i a partir de l'any 2011, totes les empreses haurien d'estar etiquetant els productes en català (pel Codi de consum) i en castellà (pels centenars de lleis estatals vigents). A la pràctica, mentre gairebé la majoria de productes complien les lleis que obligaven l'etiquetatge en castellà, la Plataforma per la Llengua va denunciar que la majoria d'empreses pràcticament no s'havien adaptat a la llei catalana d'acord amb els terminis establerts per la mateixa llei. Aquest incompliment continua viu, tal com ha constatat l'ONG del català, que recull que l'Agència Catalana del Consum no ha posat cap sanció per no posar en català les dades obligatòries dels productes, tot i que sí que l'entitat ha obligat el Govern a obrir expedients en els casos dels incompliments més flagrants, que encara no s'han tancat mesos o anys després. En canvi, sí que ha sancionat les empreses que no compleixen la normativa pel que fa al castellà. El Codi de consum contempla sancions de fins a 100.000 euros en cas d'infraccions greus, com podria ser el fet que en deu anys les empreses no s'hi hagin adaptat.

El president de la Plataforma per la Llengua, Òscar Escuder, apunta que **"no hi ha dins de la Unió Europea cap territori amb tantes empreses que actuen fora de la llei"**. Per Escuder, els presidents de la Generalitat de Catalunya -Artur Mas, Carles Puigdemont i Quim Torra- i els seus respectius governs **"no han**

demostrat la voluntat d'equiparar els drets lingüístics dels ciutadans de Catalunya en les relacions comercials a la resta d'europes", i considera que la Generalitat "desobeeix la seva pròpia norma, deixa desemparat el consumidor català; fins i tot, podria estar prevaricant. I no serà que nosaltres no els hàgim avisat -cosa que no hauria de caldre- en multitud d'ocasions".

Per tot plegat, l'entitat exigeix al Govern català que, de manera immediata, i com han fet la resta de governs estatals i regionals europeus, apliqui aquesta llei. "Per descomptat que hi ha empreses que s'hi han adaptat, però constatem que la majoria, incloses grans multinacionals, encara actuen de manera il·legal en el nostre mercat i fan competència deslleial, impunement, a les empreses que sí que compleixen la llei. Fet i fet, Catalunya s'ha convertit en la regió europea amb més incompliments legals en aquest sentit, i no entenem aquesta actitud del Govern, que permet a unes empreses fer competència deslleial a les que sí que s'han adaptat a la norma, alhora que menysté els nostres drets lingüístics", lamenta Escuder, que insisteix que "la història ha demostrat que quan es fan complir les normes per a tothom les empreses s'hi adapten, com va passar amb la llei antitabac".

La Llei del cinema

D'altra banda, el compliment de la Llei 20/2010, del 7 de juliol, del cinema de Catalunya també és ciència-ficció. Aprovada el mateix juliol del 2010, aquesta llei determina que almenys el 50 % de les pel·lícules comercials projectades als cinemes de Catalunya han de ser en català, un resultat reduït al 25 % després de la sentència del Tribunal Constitucional, del 2017. A més, obliga les empreses distribuïdores a garantir que totes les pel·lícules que s'han estrenat doblades o subtitulades en català en sales de Catalunya enviïn aquesta versió a tots els canals de distribució (televvisions, plataformes digitals, DVD, etc.) després de l'estrena a les sales. Res de tot això està passant, com s'ha constatat en

recents estudis sobre la situació del català en plataformes digitals com Netflix.

En l'articulat s'especifica, a més, que caldrà desplegar un reglament per seguir l'aplicació dels objectius de la llei, però els successius governs mai l'han fet. La Llei del cinema de Catalunya preveu un règim de sancions per l'incompliment de les obligacions citades que poden anar dels 4.000 € als 75.000 €. També diu que la llei serà plenament vigent al cap de 5 anys, o 7 com a màxim en cas d'acord amb les empreses. Ja n'han passat 10 i no ha canviat res. Tanmateix, tampoc és una excusa el fet que la Comissió Europea considerés una competència deslleial l'exclusió de les pel·lícules europees en castellà de les obligacions de la llei, perquè la projecció de cinema europeu continua sent petita i perquè el Parlament podria haver modificat aquest concepte, tot i ser vigent i haver-hi una majoria per fer-ho, i no ho ha fet.

L'aplicació d'aquesta llei representaria una millora i un avenç per al català als cinemes del país, que continua presentant uns percentatges molt ínfims d'oferta. Així, el 2018 es va arribar a una xifra de només el 2,1 % de projeccions en català, molt lluny dels objectius de la Llei del 2010. En aquest cas, també com en la Llei del Codi de consum, el Tribunal Constitucional la va avalar l'any 2017 (tot i la reducció de la quota obligatòria de cinema en català esmentada anteriorment).

En relació amb aquest segon incompliment, la Plataforma per la Llengua demana una actualització legislativa que es faci complir i que prengui de punt de partida l'actual llei. Òscar Escuder és conscient que això **"és molt necessari, perquè avui el sector ha canviat molt"**, i lamenta que, novament, **"tenim una llei plenament vigent que no es compleix ni s'intenta fer complir"**.

"El català al cinema no només és una necessitat des del punt de vista de la llengua, sinó que és també una demanda de la

societat, que vol veure pel·lícules en català, com demostren les prop de 30.000 signatures aconseguides per la Plataforma per la Llengua perquè Disney Plus inclogui el català als productes audiovisuals que tenen versió en català o els centenars de peticions diàries que hi ha a les xarxes socials en relació amb les plataformes de visionat en línia. I com demostren també la multitud de productes culturals i de comunicació en català que són de gran èxit al nostre país”, recorda el president de la Plataforma per la Llengua.

Finalment, Òscar Escuder ha enviat una carta al president de la Generalitat per preguntar-li què pensa fer el seu Govern per encarar de manera seriosa el compliment d'aquestes dues lleis:

[CartaTorraCodiConsum](#)